

Hendes Børn har nydt en god Opdragelse, gaaet i Byens bedste Skoler og faaet Uddannelse i Musik. Den ældste Datter, der nu er gift, har haft Ansættelse ved Postvæsenet, og en Søn studerer. De har saaledes ikke i den Henseende følt Tabet af deres Fader.

„Det er mig egentlig imod at blive draget offentlig frem,“ siger Fru Nielsen, „men kan det medvirke til, at en eller anden Kvinde herved opmuntres til at tage dette Livserhverv op, der falder saa godt i Traad med vor huslige, økonomiske Opdragelse, skal jeg gerne lægge Navn til“.

Det 2. nordiske Kvindesagsmøde i København 1914.

Naar Dansk Kvindesamfund har indbudt til et nordisk Kvindesagsmøde i Dagene 10. og 11. Juni denne Sommer, er dette Forsøg paa at samle Kvinder fra alle Nordens Lande til en Forhandling om Kvinders Kaar nu og i Fremtiden i Virkeligheden en gammel Tanke, som tages op igen efter henved en Menneskealders Hvile.

For øvrigt kan samme Tanke forfølges endnu længere tilbage, lige til Aaret 1867, da den svenske Forfatterinde Sofia Leijonhufvud med det litterære Navn „Esselde“, formaaede Translatør Frederik Bajer, Dansk Kvindesamfunds senere Stifter, til at indføre det af hende stiftede kvindelige Tidsskrift „Tidsskrift för Hemmet“ hernede i Danmark, da det var hendes Ønske, at dette Blad fremtidig skulde være til-egnet Nordens Kvinder og have til Formaal: „Folkens og Samhällellenas förädling genom Kvinnan och Hemmet“.

„Tidsskrift för Hemmet“ kom ikke, som dets Udgiver havde ønsket, til at indlede en kvindesaglig Skandinavisme, men det kom til her i Danmark at forberede den Jordbund, hvorefter fire Aar efter Dansk Kvindesamfund skulde opstaa.

Næste Gang, vi møder samme Tanke, er det paa dansk Grund. Da den internationale Udstilling i 1888 havde samlet mange Kvinder fra vore nordlige Nabolande i København, opstod der hos

„Kvindelig Fremskridtsforening“, stiftet 1886, Ønske om at samle Repræsentanter for Nordens Kvinder til et nordisk Kvindesagsmøde, hvor alle Tidens brændende Spørgsmaal skulde drøftes: Kvindesag, Fredssag, Arbejdersag, Indskrænkning af de militære Udgifter m. m. Paa dette Møde rejste Kvindelig Fremskridtsforening Kravet om Kvinders kommunale saavel som politiske Valgret og gjorde det til et af sine Programpunkter. Dansk Kvindesamfund havde modtaget Opfordring til at være Medindbyder, men kunde ikke indlade sig derpaa, fordi ovennævnte Sager, som ikke kunde kaldes rene Kvindesager, var sat paa Mødets Dagsorden. Dog tog Dansk Kvindesamfunds Medlemmer talrig Del i Mødet ligesom ogsaa dets Styrelse var til Stede, og Medlemsbladet „Kvinden og Samfundet“ bragte Referater. Imidlertid var der hos Styrelsen Ønsker fremme om at benytte denne Lejlighed til at knytte et varigt Samarbejde mellem de nordiske Kvindesagsforeninger, og efter at det nordiske Møde var afsluttet samlede derfor Dansk Kvindesamfund Repræsentanter for Kvindeforeningerne i Kristiania, Gøteborg, Stockholm og Helsingfors til et to Dages Møde under ganske beskedne Former, hvor man drøftede Grænserne for Kvindesagens Omraade og de fælles Opgaver og Former for et fremtidigt Samarbejde. Det ene-

ste praktiske Resultat af Mødet blev dog, at man vedtog at opfordre de nordiske Kvindeforeninger til hver at udnævne en korresponderende Sekretær til at træde i Forbindelse med de andre Kvindeforeninger.

Videre naaede man ikke den Gang med Samarbejdet, Kvinde-sagsforeningerne havde hver især nok med at varetage Sagen indenfor deres eget Lands Grænser; der var hverken Kræfter eller Betingelser til Stede for at skabe en frugtbringende Tilnærmelse mellem Kvinder i alle Nordens Lande. Ogsaa Korrespondancen mellem Foreningerne ophørte efterhaanden af sig selv.

Dette er det 2det nordiske Kvindesagsmødes Forhistorie. Naar Dansk Kvindesamfund har kaldt det „det 2det“, har det med dets Forgænger ikke tænkt paa „Kvindelig Fremskridtsforening“s store Møde, men paa det lille, beskedne, men rent *kvindesaglige* Møde, som Dansk Kvindesamfund lod afholde efter at det større Møde var sluttet. Thi nu som den Gang arbejder Dansk Kvindesamfund kun indenfor de af Kvindesagen afstukne Grænser.

Anledningen til, at Dansk Kvindesamfund for et Aar siden besluttede at genoptage Forsøget paa at bringe et Samarbejde i Gang mellem Kvindeforeningerne i Nordens Lande, var Nedsættelsen af Kommissioner i hvert af de tre skandinaviske Riger til at